

**Міністерство освіти і науки України
Миколаївська обласна державна адміністрація
Миколаївський національний аграрний університет**

**УКРАЇНОЗНАВЧИЙ ВИМІР У СУЧАСНІЙ НАУЦІ:
ГУМАНІТАРНИЙ АСПЕКТ**

**Матеріали V Всеукраїнської
науково-практичної конференції**

30 квітня 2020 року

*(Посвідчення УкрІНТЕІ про реєстрацію
№36 від 31.01.2020 р.)*

м. Миколаїв

ББК 72 (4 Укр)+63.5 (4 Укр)

УДК 001.2 (477):172.16

Українознавчий вимір у сучасній науці: гуманітарний аспект: матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції, 30 квітня 2020 р., м. Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ, 2020. – 190 с.

У матеріалах збірника V Всеукраїнської науково-практичної конференції «Українознавчий вимір у сучасній науці: гуманітарний аспект» розглянуто актуальні проблеми функціонування української мови і мов національних меншин та запропоновано шляхи їх вирішення; обґрунтовано загальнолюдські цінності і національний менталітет; обговорено інноваційні методи навчання у вищій школі; проаналізовано останні дослідження у галузі археології, нової та новітньої історії України.

Редакційна колегія:

д.т.н., акад. В.С. Шобанін; д.пед.н., доц. Н.Г. Шарата; к.і.н., доц. Т.В. Березовська; к.філол.н., доц. Т.П. Кравченко, лаборант О.Ф. Кирушок.

Точка зору редколегії не завжди збігається з позицією авторів.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	7
СЕКЦІЯ «ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ»	8
Коваленко О.А. Загальні функції управління і функції управління інноваційною діяльністю науково-педагогічних працівників у вищій школі	8
Корнієнко М.М. Роль самоконтролю в навчальній діяльності.....	11
Ногінська А.О., Чебан О.М., Федорова І.В. Роль елективного курсу при підготовці магістрів-аграріїв ОДАУ.....	13
Рускуліс Л.В. Інноваційні методи навчання у мовній підготовці сучасного студента.....	15
Саламатіна О.О. Інноваційні методи навчання іноземної мови.....	17
Твеліна А.О. Методи систематизації викладання фізичної культури у вищих навчальних закладах.....	19
Шарата Н.Г. Інноваційне навчання у педагогічній діяльності.....	21
СЕКЦІЯ «СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І МОВ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ТА ВИЩІЙ ШКОЛІ»	24
Алекперова Д., Рускуліс Л. Роль функційно-стилістичного підходу для формування лексикологічної субкомпетентності студентів на заняттях із сучасної української літературної мови.....	24
Баденкова В.М. Лінгвокультурологічний аспект вивчення діалектизмів у художніх творах.....	25
Баденкова В.М., Стефанська А. Місце фемінітивів у сучасному світі.....	28
Бойко О., Рускуліс Л. Проблема класифікації вправ у методиці навчання української мови.....	30
Газізова О.О. Українознавчі засади формування соціокультурних компетентностей учнівської молоді.....	31
Корнієнко І.А. Формування національно-мовної особистості засобами української мови.....	34
Корнієнко І.А., Андрищенко К.О. Особливості неологізму як мовної універсалії.....	36
Корнієнко І.А., Шапіренко О.Ю. Символ як стереотипізоване явище культури.....	38
Кравченко Т.П. Термінологічні перспективи загальнонавчального слова «земля» в термінології аграрного сектора.....	40
Кузнєцова А.М. Імплементация українського правопису (2019) в закладах загальної середньої освіти.....	43
Лукьяненко Д.В. Фемінітиви як ознака сучасності мовлення.....	44
Марковська А.В. Фразеологічні модифікації у газетно-публіцистичному стилі.....	46
Мхитарян О.Д., Дяченко В.С. Особливості інтерсуб`єктного навчання літератури у вищій школі.....	48
Соловійова В., Рускуліс Л. Метод спостереження над мовою в реалізації когнітивно-комунікативного підходу	50
Тішечкіна К.В., Артюхова О.В. Акцентуація дієприслівників. Історичний аспект.....	52
СЕКЦІЯ «ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКІ ЦІННОСТІ І НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕНТАЛІТЕТ: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ»	55
Богачов М.В. Притча – як скарбниця людського духу.....	55
Мединська Д.О., Федорова І.В. Соціальна відповідальність під час карантину в умовах пандемії COVID-19.....	57
Пономаренко Н.Г. Експертиза в освіті Люксембургу.....	59
Романенко С.В. Творчість художниці Є.П. Бондаренко та популяризація народних традицій Миколаївщини.....	61

3. В.І. Вернадський. Наукова думка як планетарне явище./ В.І.Вернадський – М. : Республіка, 1991.-452с.
4. Велика книга притч. – Х. : Віват, 2016. – 336 с.
5. Притчі Даоські, китайські, дзенські. - Х. : “Фоліо”, 2012.-250с.
6. Притчі Ведичні, індійські, буддійські. Х. : “Фоліо”, 2012.-360с.

Д.О. Мединська, І.В. Федорова

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Не залежно від того на чиєму ми боці, скептиків або панікерів, з огляду на те, що жодна країна світу не була готова зустрітися віч-на-віч з пандемією, на перший план в українському суспільстві вийшла необхідність самоізоляції і прийняття заходів для індивідуального захисту. Але чи можливо це в контексті української реальності та національної ментальності?

У той час, коли наша держава стикнулася із загрозою пандемії, в Китаї вже не було зафіксовано жодної смерті від коронавірусу. Тимчасові лікарні закриваються, хворих виписують. І, в першу чергу, це заслуга не лише лікарів або сучасного забезпечення апаратами ШВЛ, а свідомої позиції громадян та жорстких заходів, прийнятих державою. Міста відрізані один від одного, люди не можуть виходити з дому без крайньої необхідності. Тож не дивно, що країна, яка звикла до чіткого дотримання правил і законів, одна з перших йде на поправку.

Інший приклад – країни Європи, де щодня реєструються тисячі нових випадків зараження Covid-19 і сотні смертей. Лікарні переповнені. При цьому багато європейців продовжують виходити на вулицю.

Так що виберемо ми, українці? Тимчасовий карантин і незручності або зустріч віч-на-віч зі страшним ворогом, який забере життя тих, кому не пощастило? Тих, хто страждає від хронічних або аутоімунних захворювань? Тільки прийнявши базову цінність – особисту відповідальність за життя і здоров'я своїх рідних, друзів і навіть сусідів, ми здатні мінімізувати наслідки пандемії.

Вивчаючи соціологічні дослідження, можна побачити не зовсім втішну статистику. Соціологічне дослідження Центру Разумкова на замовлення "Open Ukraine" (21 лютого 2020 року) встановило, що кожен третій українець хворів на грип або ГРВІ протягом осені 2019 р. - зими 2020 р., але при цьому 76 % масками не користувалися взагалі, близько 20% - користуються у різних ситуаціях або постійно. Поглиблене вивчення результатів соціологічного дослідження дає розуміння, що 8,5% дорослих українців хворіли на грип та ГРВІ, але при цьому продовжували вести звичайний спосіб життя, не користуючись масками. Тобто більше, ніж 2 млн. осіб ходили серед нас і продовжували нас заражати. Добре, що то був не коронавірус [1]. А за репрезентативними опитуваннями українців компанією Gradus (20 березня 2020 року) можна побачити: 1. Чи бояться українці вірусу? Переважна кількість відповіли, що бояться за своїх близьких. Це дуже цікавий результат.

Набагато менше українців бояться особисто за себе, ніж за своїх близьких. Зростає страх щодо падіння світової економіки. 2. Чи підтримують українці карантин? Залежить від ситуації. Наші респонденти підтримують обмеження масових заходів - сумарна підтримка досягла 91% (59% однозначно підтримали та ще 32% скоріше підтримали). Але, якщо питання поставити інакше і запитати "якими були б ваші дії" у випадку виявлення коронавірусу в країні, то люди готові не відвідувати масові заходи та сидіти вдома. Але лише п'ята частина респондентів сказали, що не пішли б на роботу. Це доволі важливий сигнал, адже він вказує, що більшість наших респондентів все одно за необхідності мають покидати домівки. І відмовляться від цього вони не готові. 3. Чи дотримуються громадяни правил? В цілому, лише 65% респондентів сказали, що дотримуються карантину. Цікавий момент, якщо в домогосподарстві є дитина, в такому випадку діти на карантині у 90% випадках. Це ще одне підтвердження нашої тези, що українці більше піклуються про інших (сім'ю, близьких), ніж про себе [2].

Отже, в нашому суспільстві проблема є, і її рішення залежить не тільки від дій влади, а й від нас, від нашої повністю взятої на себе відповідальності за здоров'я оточуючих людей і обізнаності в серйозності захворювання. Таким чином, варто було б розширити інформацію щодо розуміння ситуації серед населення, спираючись на численні соціологічні дослідження (опитування, спостереження), враховувати їх результати. Посилити інформаційні заходи щодо ознайомлення українців з особливостями Covid - 19 та профілактики цього захворювання. Наприклад, якщо влада хоче донести, що українці мають сидіти вдома, краще наголошувати на колективній безпеці, а не особистій. Також варто взяти до уваги рекомендації щодо заходів обмеження кількості людей у транспортних засобах. Необхідно знайти альтернативи чи створити такі умови, щоб люди якомога рідше виходили на вулицю. ЗМІ краще не підливати масло у вогонь своїми панічними та неперевіреними історіями, а вказувати на контроль ситуації при дотриманні усіх заходів безпеки та пояснювати необхідність додержання карантину усім людям та вкрай необхідній самоізоляції людям з симптомами інфекційного захворювання. Усі люди мають поважати та берегти один одного, самостійно піклуватися та підтримуватися усіх заходів профілактики коронавірусу, не піддаватися паніці та мати тверезий погляд на ситуацію.

І зовсім не важливо, якої точки зору про виникнення і поширення Covid-19 ви дотримуєтесь: теорія змови, біологічна зброя або безглузда помилка природи. Настав час власним прикладом показати, що ми всі – частина однієї великої планети і повинні зробити все, що від нас залежить, щоб зупинити і запобігти катастрофі, що насувається.

ЛІТЕРАТУРА

1. Украинцы считают, что коронавирус создан человеком, - социальное исследование Центра Разумкова по заказу "Open Ukraine"[Електронний ресурс]:[Інтернет-

портал]//Цензор.нет. 21.02.2020. – Режим доступу:
https://censor.net.ua/news/3177200/ukrainsy_schitayut_cho_koronavirus_sozdan_chelovekom_sotsissledovanie_tsentra_razumkova_po_zakazu

2. Брик Т., Близнюк Е. Соцопрос 80 % готовы и дальше ходит на работу. Большой опрос, что думают украинцы о коронавирусе [Электронный ресурс]:[Интернет-портал]//Лига.нет. 20.03.2020. – Режим доступу:
<https://www.liga.net/society/articles/80-gotovy-i-dalshe-hodit-na-rabotu-bolshoy-opros-cho-dumayu-ukrainsy-o-koronaviruse>

Н.Г. Пономаренко

ЕКСПЕРТИЗА В ОСВІТІ ЛЮКСЕМБУРГУ

Відвідування дошкільного закладу освіти у Великому Герцогстві Люксембург є обов'язковим, але дошкільна освіта країни перебуває на даний час на стадії трансформування і підходи щодо забезпечення та розвитку якості дошкільних закладів освіти обговорюються.

На відміну від Німеччини, Австрії, Швейцарії та Ліхтенштейну, у Великому герцогстві Люксембург питання запровадження освітніх стандартів знаходиться на стадії обговорення, при цьому йдеться про освітні стандарти з математики, німецької, французької мов та природознавства. Разом з тим, в країні на національному рівні регулярно проводяться тести, які складаються та аналізуються Люксембурзьким університетом у тісному співробітництві з Агенцією із забезпечення якості. Саме ці дві установи беруть участь в експертизі загальної середньої освіти в Люксембурзі, при цьому їхня діяльність спрямована на узгодження даних щодо освіти, з'ясування додаткових потреб зацікавлених в цих даних сторін та надання пропозицій щодо зворотнього зв'язку з освітніми закладами таким чином, щоб ці дані сприяли забезпеченню та розвитку якості освіти [1, с. 35].

Основними інструментами забезпечення та розвитку якості загальноосвітніх закладів Люксембургу є плани успішності, які з 2009 року є обов'язковими для початкової школи, та плани розвитку, які рекомендуються для середньої школи

Плани успішності початкової школи базуються на аналізі ситуації в школі, рекомендаціях інспектора та Агенції із забезпечення якості, а також пріоритетах, визначених міністерством освіти, дітей та молоді Люксембургу. При цьому аналіз ситуації в освітньому закладі повинен містити кількісні дані щодо контингенту учнів та якісну інформацію, яка висвітлює сильні та слабкі сторони освітнього закладу, а також такі аспекти, як фінансові ресурси, внутрішнє та зовнішнє співробітництво, позашкільні заходи, інфраструктура школи тощо. Для збору цих даних